

hvis han f. Eks. kunde formale og sælge Rug til 110—112 og faa den samme Pris derfor, som han vilde faa for at male af 114 Punds Rug; saa vilde maaske Bageren hurtigt opdage, at han faar for lidt Udbytte, og muligvis kræve en anden Pris. Derfor synes jeg, det vilde være rigtigt, at man fik en Bestemmelse om, at der ikke maa finde nogen som helst Blanding Sted af Rug over 114 med Rug under 114, men at man, saa vidt man kan i alt Fald, anvender den letvægtige Rug under 114 til øjeblikkelig Tørring. Saa kunde Bageren aldrig sige: Jeg har faaet Mel, som er formalet af Rug under 114 og altsaa giver mindre Udbytte, end jeg kan kræve af den Rug, der vejer 114 eller derover.

Det er gentagne Gange paastaet, at vi Socialdemokrater under Valgkampen har sagt, at Rugbrødsprisen kunde komme op til 2—3—4 Kr. Men saa vidt jeg ved, var det under den Forudsætning, at Verdensmarkedets Pris blev gennemført, som det har været krævet, og naar Verdensmarkedets Pris for Korn bliver 70—75 Kr., vil Forholdet blive det, at man kommer op paa en Pris af 2—3—4 Kr. for et 8-Punds Rugbrød. I Øjeblikket gives der jo 15 Kr. for 1 Td. Rug, og Prisen for et 8 Punds Rugbrød bliver derved 96 Øre; men kommer man op paa en 60 Kr. højere Pris, 75 Kr. for 1 Td. Rug, vil det medføre et Tillæg af 3 Gange 60 Øre eller 1 Kr. 80 Øre for et 8-Punds Rugbrød, som derved vil komme til at koste 2 Kr. 76 Øre; og Bagerne vil selvfølgelig forlange noget mere end dette, idet de maa have et højere Vederlag for at omsætte større Beløb i deres Forretning. Tallet 2—3—4 Kr. vilde altsaa under denne Forudsætning ganske sikkert være naaet — i alt Eald vilde man være naaet op over de 3 Kr.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Lange) talte om, at man skulde se at faa eksporteret Byg, og det kan maaske være rigtigt. Men jeg ser stadig den Fare, at Vaarsædsprisen tvinges op. Hvis vi ikke faar en Maksimalpris paa Vaarsæd, der skulde være Grundlag for det, man køber som Erstatning for det Korn, man afleverer, bliver Resultatet, at de daarlige Egne kommer til at betale en Afgift til de bedrestillede Egne.

Der staar i Motiverne til Lovforslaget, at man regner med den 1. September at have 300 000 Tdr. Rug. Jeg tvivler imidlertid meget om, at det er andet end Papirtal. Det viste sig i Fjor, at vi spiste ikke blot hele Rugavlen op, men

ogsaa den Beholdning, som fandtes, og som gav godt 100 000 Tønder til.

Til det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Frøkjær), der mente, at man i Kornlovsudvalget skulde tage Hensyn til den 112 Punds hollandske Vægt, vil jeg sige, at jeg tror, det vilde være meget uklogt at gaa ned under de 114 Punds hollandsk Vægt. Jeg tror, at man saa øjeblikkelig vilde have Bagerne fremme med deres Krav, idet 112 Punds hollandsk Vægt vilde give dem for lidt Udbytte. Men det vil antagelig kunne lykkes ved en skarpere Rensning hjemme at faa mere Ukrudt, mere Hejre fra end forrige Aar, og dette vil bringe den hollandske Vægt noget højere op.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at den Stilling, som de tidligere Regeringspartier indtager til Kornloven, var lidt af en illoyal Opposition. Det synes jeg ikke, man har Ret til at sige, idet vi stadig har hævdet det Standpunkt, som her giver sig Udslag i Ændringsforslagene, i Folketinget, hvorimod den højtærede Minister og hans Parti stadig har stillet sig paa en helt anden Maade, naar der var Tale om, at man skulde have en Ordning paa Kornloven. Jeg holder for, at Kravet om en Ligning er et sundt og godt Grundlag. Ellers bliver det saaledes, at de daarlige Egne kommer til at lide, og de gode Egne kommer til at høste Fordel paa de daarlige Egnes Bekostning.

Den højtærede Landbrugsminister sagde fremdeles, at man i Fjor ikke kunde faa byttet Pund for Pund; navnlig ikke for Vaarsædens Vedkommende, men jeg ved, at en hel Del af det Korn, der fremkom, dels ved at Ligningen krævede Aflevering af Byg, Havre og Blandsæd, dels ved at adskillige kunde frigøre sig for deres Forpligtelser i Henhold til den forrige Kornlov ved at aflevere visse Mængder af dette Korn — at denne Vaarsæd kom fra Øerne over til Vestkysten, hvor den gik ind i Ombytningen mellem Brødkorn og Foderkorn.

Den højtærede Minister fremdrog Sverige som et godt Eksempel, idet man der havde gode Eksportvarer, og udtalte, at Socialdemokraterne gennem deres Presse kritiserede den høje Pris og holdt paa, at hvis Smørret steg i Pris, vilde det betyde en Merudgift for den danske Befolkning. Jeg tror ikke, den socialdemokratiske Presse kritiserer, at det Smør, der sælges, betales med en saa stor Pris som muligt.